

I *stk. 2* er indført et absolut forbud mod at registrere eller videregive oplysninger som nævnt i § 3, *stk. 2*, om *race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold, om helbredsforhold, misbrug af nydelsesmidler og lignende*. Der er således i det væsentlige tale om oplysninger, som allerede efter *stk. 1* ikke må registreres og videregives. At man desuagtet har fastsat forbudet i *stk. 2* og herved fjernet enhver fortolkningstvivil omkring disse præcist angivne oplysninger, skyldes, at der er tale om oplysninger af rent personlig karakter, hvis registrering ikke blot vil være i strid med hensynet til det enkelte menneskets frihed, men også med det ønske om at beskytte minoritetsgrupper, som anses for væsentligt i det moderne demokrati. Det må imidlertid erkendes, at oplysninger om strafbare forhold, helbredsforhold og om misbrug af nydelsesmidler m. v. kan være af betydning for bedømmelsen af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Justitsministeriet har dog i modsætning til et flertal i registerudvalget, jfr. side 43 f. og 65 f. i betænkningen men i lighed med et mindretal fundet, at sådanne oplysninger er af så personlig karakter, at det er forbundet med alvorlige betæneligheder at tillade, at oplysninger herom registreres og videregives af private oplysningsbureauer. Hertil kommer, at oplysninger af den pågældende art for en dels vedkommende ofte vil være præget af et meget subjektivt skøn, og at de pågældende forhold typisk vil give sig udslag i manglende betalingsevne, og oplysninger herom vil i givet fald kunne registreres og videregives.

I *stk. 3* bestemmes, at oplysninger om forhold, der taler imod kreditværdighed, og som er mere end 5 år gamle, ikke må registreres eller videregives, medmindre det i det enkelte tilfælde er åbenbart, at forholdet er af afgørende betydning for bedømmelsen af den pågældendes økonomiske soliditet og kreditværdighed.

Bestemmelsen svarer til § 8 i betænkningssudkastet. Objektive oplysninger, som f. eks. identifikationsoplysninger, bør ifølge sagens natur ikke være genstand for forældelse og er ikke omfattet af bestemmelsen. Der ses heller ikke at være behov for en forældelsesregel vedrørende oplysninger, der er »positive« for den pågældende. Adgangen til i meget begrænset omfang at registrere eller videregive oplysninger om forhold, der er mere end 5 år gamle, er medtaget, fordi navnlig visse former for betalingsstandsning, som f. eks. konkurs, efter omstændighederne fortsat kan være så relevante for den økonomiske bedømmelse, at der bør være adgang til at videregive oplysningen om forholdet også ud over 5-årsfristen.

En oplysning, der er »forældet« efter denne bestemmelse, må ikke af bureauet benyttes som grundlag for en bedømmelse, selv om selve oplysningen ikke herved videregives.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til § 7, *stk. 1*, i betænkningssudkastet.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at den registrerede bliver bekendt med, at han er optaget i et kreditoplysningsbureaus register. Dette kendskab er en forudsætning for, at den registrerede kan gøre sig bekendt med, hvilke oplysninger der er registreret, og dermed føre kontrol med, at oplysningerne er rigtige, og med, at bureauet ikke foretager registreringer i strid med loven.

Efter *stk. 1* skal kreditoplysningsbureauet give enhver, der registreres, *meddelelse om, at vedkommende er optaget i bureauets register*. Underretning kan dog undlades, når der alene er tale om registrering af oplysninger om navn, adresse, stilling, erhverv, eller oplysninger, der fremgår af Statstidende, herunder Tingbladet, eller frit kan indhentes fra det centrale erhvervsregister. Efter § 11 i lov nr. 151 af 24. april 1975 om erhvervsregisteret kan enhver fra erhvervsregisteret få oplysning om nærmere angivne erhvervsdrivendes og erhvervsvirksomheders »registreringsnumre, navn, adresse, beliggenhed, ejerform og art, herunder brancher, samt andre i erhvervsregisteret optagne oplysninger, der i henhold til særlig lovbestemmelse er gjort offentlig tilgængelig«. Der er her tale om oplysninger, som den registrerede i almindelighed ikke har nogen særlig interesse i at kontrollere, idet de enten ikke er af særlig privat karakter eller endog er offentligt tilgængelige i henhold til særlige lovbestemmelser. Ovennævnte typer oplysninger vil normalt senere blive suppleret med andre oplysninger til belysning af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Når dette sker, skal bureauet imidlertid meddele den pågældende, at han er optaget i registeret.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* kan justitsministeren fastsætte yderligere undtagelser fra reglen i første punktum om underretning ved første registrering. Baggrunden herfor er, at der muligvis på et senere tidspunkt findes andre almene type-oplysninger, som er af en sådan karakter, at der ikke er grund til at bebyrde bureauerne med at give meddelelse til de registrerede om optagelse i registeret.

I praksis forekommer det ofte, at bureauerne i anledning af en konkret forespørgsel eller i forbindelse med registrering af en oplysning om f. eks. udstedelse af næringsbrev retter henvendelse til